

**Kasační opravný prostředek podaný dne 15. června 2009
Komisí Evropských společenství proti rozsudku Soudu
prvního stupně (sedmého senátu) vydanému dne 31.
března 2009 ve věci T-405/06, ArcelorMittal Luxembourg
a další v. Komise**

(Věc C-216/09 P)

(2009/C 205/38)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Komise Evropských společenství (zástupci: F. Castillo de la Torre a X. Lewis, zmocněnci)

Další účastnice řízení: ArcelorMittal Luxembourg SA, dříve Arcelor Luxembourg SA, ArcelorMittal Belval & Differdange, dříve Arcelor Profil Luxembourg SA, ArcelorMittal International, dříve Arcelor International SA

**Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační
opravný prostředek**

— zrušit rozsudek ze dne 31. března 2009 vydaný ve věci T-405/06, ArcelorMittal Luxembourg a další v. Komise, v části, ve které zrušuje pokuty uložené rozhodnutím Komise (2006) 5342 konečné ze dne 8. listopadu 2006 ⁽¹⁾ společností ArcelorMittal Belval & Differdange SA (dříve ProfilARBED) a ArcelorMittal International SA (dříve TradeARBED);

— zamítnout žaloby ArcelorMittal Belval & Differdange SA a ArcelorMittal International SA;

— uložit dalším účastnicím řízení náhradu nákladů řízení.

**Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argu-
menty**

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka) uplatňuje na podporu svého kasačního opravného prostředku jediný důvod, vycházející z porušení pravidel týkajících se promlčení stíhání Soudem.

Podle Komise je rozsudek Soudu založen na doslovném a příliš restriktivním výkladu rozhodnutí 715/78/ESUO ⁽²⁾, a zejména jeho čl. 2 odst. 3 a článku 3, jelikož zavádí rozlišování mezi přerušáním promlčecí lhůty a zastavením jejího běhu. Na rozdíl od čl. 2 odst. 2, který výslovně stanoví účinek *erga omnes* přerušování promlčecí lhůty, totiž článek 3 o účincích zastavení běhu mlčí. Rozsudek Soudu je stižen nesprávným právním posouzením, jelikož dochází k závěru, že zastavení běhu promlčecí lhůty vyplývající ze skutečnosti, že jedna ze stran podala návrh na zahájení řízení u soudu Společenství, se uplatní pouze ve vztahu k podniku, který podal žalobu, a vůči ostatním účastníkům řízení považuje promlčecí lhůtu za uplynulou.

Komise uvádí, že na rozdíl od rozhodnutí Soudu nelze relativní účinek zastavení běhu vyvodit z neexistence výslovné právní úpravy a článek 3 rozhodnutí 715/78/ESUO musí být vykládán ve světle účelu dotčené právní úpravy, týkajícího se možnosti, aby Komise stíhala a účinně sankcionovala porušení práva hospodářské soutěže.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Komise K(2006) 5342 konečné ze dne 8. listopadu 2006 o řízení podle článku 65 [UO] ve věci kartelových dohod a jednání ve vzájemné shodě evropských výrobců nosníků (věc COMP/F/38.907 — Ocelové nosníky).

⁽²⁾ Rozhodnutí Komise č. 715/78/ESUO ze dne 6. dubna 1978 o promlčení v záležitostech stíhání a při výkonu práva podle Smlouvy o založení Evropského společenství uhlí a oceli (Úř. věst. L 94, s. 22).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale
Amministrativo Regionale del Piemonte (Itálie) dne 15.
června 2009 — Maurizio Polisseni v. A.S.L. N. 14 V.C.O.
Omega**

(Věc C-217/09)

(2009/C 205/39)

Jednací jazyk: itaština

Předkládající soud

Tribunale Amministrativo Regionale del Piemonte

Účastníci původního řízení

Žalobce: Maurizio Polisseni

Žalovaný: A.S.L. N. 14 V.C.O. Omega

Předběžné otázky

1) Brání článek 43 ES a obecně právo Společenství hospodářské soutěže takové vnitrostátní právní úpravě, jako je úprava vyplývající z článku 1 zákona č. 475 ze dne 2. dubna 1968 a článku 13 nařízení prezidenta republiky č. 1275 ze dne 21. srpna 1971 v rozsahu, v němž podřizuje povolení k přemístění sídla lékárny z jedné provozovny do druhé, a to i v rámci přidělené oblasti, dodržení vzdálenosti nejméně 200 metrů od ostatních podobných provozoven, která je měřena jako nejkratší peší vzdálenost mezi prahy lékáren; a nejsou zejména omezení svobody usazování stanovená uvedenou právní úpravou v rozporu s důvody obecného zájmu, které by tato omezení mohly odůvodnit, a nejsou v každém případě nevhodná pro uspokojení těchto zájmů?

- 2) V každém případě, brání zásada proporcionality, která musí doprovázet veškerá oprávněná omezení svobody usazování a hospodářské soutěže, omezení svobodné hospodářské iniciativy lékárníka, jak vyplývá z právních úprav o omezeních vzdálenosti uvedených v bodě 1?
- 3) Brání články 152 ES a 153 ES, jež ukládají vysokou a přednostní úroveň ochrany lidského zdraví a spotřebitelů, takové vnitrostátní právní úpravě, jako je úprava stanovená článkem 1 zákona č. 475 ze dne 2. dubna 1968 a článkem 13 nařízení prezidenta republiky č. 1275 ze dne 21. srpna 1971 v rozsahu, v němž podřizuje povolení k přemístění sídla lékárny z jedné provozovny do druhé, a to i v rámci přidělené oblasti, dodržení vzdálenosti od ostatních provozoven nejméně 200 metrů, která je měřena jako nejkratší pěší vzdálenost mezi prahy lékáren, bez jakéhokoliv dalšího ohledu na zájmy spotřebitelů a na požadavek účinného rozmístění služeb týkajících se ochrany zdraví na příslušném území?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale di Milano (Itálie) dne 16. června 2009 — Vitra Patente AG v. High Tech Srl

(Věc C-219/09)

(2009/C 205/40)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Tribunale di Milano

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Vitra Patente AG

Žalovaná: High Tech Srl

Předběžné otázky

- 1) Mají se články 17 a 19 směrnice 98/71/ES⁽¹⁾ vykládat v tom smyslu, že při použití vnitrostátního zákona členského státu, který provádí uvedenou směrnici do vnitrostátního právního řádu, může možnost, aby tento členský stát autonomně stanovil rozsah a podmínky, kterým je taková ochrana podřízena, zahrnovat i vyloučení této ochrany pro průmyslové vzory, které — přestože splňují požadavky pro ochranu podle právních předpisů o autorském právu —

měly být považovány za volně přístupné průmyslové vzory před datem, kdy prováděcí vnitrostátní právní předpisy vstoupily v platnost, neboť nebyly nikdy zapsány jako průmyslové vzory, nebo byl příslušný zápis k tomuto datu již neplatný?

- 2) V případě záporné odpovědi na otázku 1) se mají články 17 a 19 směrnice 98/71/ES vykládat v tom smyslu, že možnost, aby členský stát autonomně stanovil rozsah a podmínky, kterým je taková ochrana podřízena, může zahrnovat i vyloučení této ochrany v případě, kdy třetí osoba, která nemá povolení od majitele autorských práv k průmyslovým vzorům, již vyrobila a uvedla na trh v tomto státě produkty vyrobené podle těchto průmyslových vzorů, které se staly volně přístupnými před datem, kdy prováděcí vnitrostátní právní předpisy vstoupily v platnost?
- 3) V případě záporné odpovědi na otázku č. 1) a č. 2) se mají články 17 a 19 směrnice 98/71/ES vykládat v tom smyslu, že možnost, aby členský stát autonomně stanovil rozsah a podmínky, kterým je taková ochrana podřízena, může zahrnovat i vyloučení této ochrany v případě, kdy třetí osoba, která nemá povolení od majitele autorských práv k průmyslovým vzorům, již vyrobila a uvedla na trh v tomto státě produkty vyrobené podle těchto průmyslových vzorů v případě, že toto vyloučení je stanoveno na značně dlouhé období (v délce deseti let)?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 289, s. 28.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Prim'Awla tal-Qorti Ċivili (Republika Malta) dne 17. června 2009 — AJD Tuna Ltd v. Direttur tal-Agrikoltura u s-Sajd a Avukat Ġenerali

(Věc C-221/09)

(2009/C 205/41)

Jednací jazyk: maltština

Předkládající soud

Prim'Awla tal-Qorti Ċivili

Účastníci původního řízení

Žalobce: AJD Tuna Ltd

Žalovaný: Direttur tal-Agrikoltura u s-Sajd a Avukat Ġenerali